Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2026/1347

19.6.2026

BESLUIT (EU) 2026/1347 VAN DE RAAD

van 4 juni 2026

betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 82, leden 1 en 2, artikel 83, lid 1, en artikel 87, lid 2, in samenhang met artikel 218, lid 6,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien de goedkeuring van het Europees Parlement [1],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Overeenkomstig Besluit (EU) 2025/2307 van de Raad [2], werd het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijs in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (het "verdrag") op 25 oktober 2025 in Hanoi (Vietnam) namens de Europese Unie ondertekend, onder voorbehoud van de sluiting van dat verdrag.

(2) Het verdrag is in overeenstemming met de veiligheidsdoelstellingen van de Unie zoals bedoeld in artikel 67, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), namelijk het waarborgen van een hoog niveau van veiligheid, door middel van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van criminaliteit en maatregelen inzake coördinatie en samenwerking tussen de politiële en justitiële autoriteiten en andere bevoegde autoriteiten, alsmede door de onderlinge aanpassing van de strafwetgevingen.

(3) Het verdrag is van toepassing op specifieke strafrechtelijke onderzoeken en procedures die betrekking hebben op overeenkomstig het verdrag strafbaar gestelde feiten, alsook op de uitwisseling van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (handelingen waar een vrijheidsstraf met een maximum van ten minste vier jaar of een zwaardere straf op staat), en staat de uitwisseling van informatie uitsluitend voor die doeleinden toe.

(4) Met dit verdrag wordt een beperkte reeks duidelijk omschreven strafbare feiten geharmoniseerd, terwijl de staten die partij zijn de noodzakelijke flexibiliteit behouden om criminalisering van rechtmatige gedragingen te voorkomen.

(5) Het verdrag bevat alleen minimumvoorschriften inzake de aansprakelijkheid van rechtspersonen voor deelneming aan de overeenkomstig het verdrag strafbaar gestelde feiten. Het verplicht de staten die partij zijn niet om maatregelen vast te stellen die nodig kunnen zijn om de aansprakelijkheid van rechtspersonen vast te stellen op een wijze die niet in overeenstemming is met hun rechtsbeginselen.

[1] Goedkeuring van 20 mei 2026 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt).
[2] Besluit (EU) 2025/2307 van de Raad van 13 oktober 2025 betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (PB L, 2025/2307, 11.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Het verdrag is ook in overeenstemming met de doelstellingen van de Unie op het gebied van de bescherming van persoonsgegevens, privacy en grondrechten, overeenkomstig artikel 16 VWEU en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (het "Handvest").

(7) Het verdrag voorziet in krachtige voorwaarden en waarborgen met betrekking tot mensenrechten, die deel uitmaken van het voorwerp en doel van het verdrag en onlosmakelijk verbonden zijn met de in het verdrag bepaalde bevoegdheden en procedures. Aan die voorwaarden en waarborgen kunnen als zodanig geen voorbehouden worden gesteld. Het verdrag maakt het onmogelijk een bepaling zo uit te leggen dat toepassing daarvan een onderdrukking van mensenrechten of fundamentele vrijheden oplevert, in het bijzonder de vrijheid van mening en meningsuiting, geweten, godsdienst of overtuiging, vreedzame vergadering en vereniging. Die waarborgen zorgen er ook voor dat internationale samenwerking kan worden geweigerd indien die internationale samenwerking in strijd zou zijn met de nationale wetten van de staten die partij zijn of indien die weigering noodzakelijk is om discriminatie, in welke vorm dan ook, te voorkomen.

(8) Wat betreft de bevoegdheden en procedures, op zowel nationaal als internationaal niveau, voorziet het verdrag in horizontale voorwaarden en waarborgen voor de bescherming van mensenrechten, overeenkomstig de verplichtingen die voor de staten die partij zijn, voortvloeien uit het internationale recht inzake de mensenrechten. De staten die partij zijn dienen ook het evenredigheidsbeginsel op te nemen in hun nationale recht. Dergelijke voorwaarden en waarborgen dienen onder andere een rechterlijke of andere onafhankelijke toetsing, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte, rechtvaardigingsgronden voor de uitoefening, respectievelijk uitvoering, van die bevoegdheden of procedures en een beperking van de reikwijdte en duur van die bevoegdheden en procedures te omvatten.

(9) Het verdrag bevat een specifieke bepaling inzake de bescherming van persoonsgegevens, die waarborgt dat overeenkomstig het Handvest belangrijke gegevensbeschermingsbeginselen zoals doelbinding, minimale gegevensverwerking, evenredigheid en noodzaak worden toegepast voordat persoonsgegevens worden verstrekt aan een andere staat die partij is.

(10) Door namens de Unie aan de onderhandelingen deel te nemen, heeft de Commissie ervoor gezorgd dat het verdrag verenigbaar is met de toepasselijke regels van de Unie.

(11) Een aantal voorbehouden zijn van belang voor de verenigbaarheid van het verdrag met het recht en het beleid van de Unie, voor de eenvormige toepassing van het verdrag door de lidstaten van de Unie in hun betrekkingen met derde staten die partij zijn, en voor een doeltreffende toepassing van het verdrag.

(12) De voorbehouden doen geen afbreuk aan eventuele andere voorbehouden die de lidstaten afzonderlijk wensen te maken indien het verdrag dat toestaat.

(13) Aangezien het verdrag voorziet in procedures ter verbetering van de grensoverschrijdende toegang tot bewijsmateriaal in elektronische vorm en in krachtige waarborgen, zal toetreding tot het verdrag de samenhang bevorderen van de inspanningen van de Unie om cybercriminaliteit en andere vormen van misdrijven op mondiaal niveau te bestrijden. Het zal de samenwerking vergemakkelijken tussen de EU-staten die partij zijn en derde landen die partij zijn, terwijl een hoog niveau van bescherming van personen wordt gewaarborgd.

(14) De snelle sluiting van het verdrag door de Unie verzekert haar er tevens van dat zij meteen vanaf de invoering van dit nieuwe mondiale kader voor de bestrijding van cybercriminaliteit een krachtige stem heeft.

(15) Op grond van artikel 64, lid 3, van het verdrag moet het verdrag worden geratificeerd, aanvaard of goedgekeurd door staten en regionale organisaties voor economische integratie, zoals de Unie.

(16) De Unie moet net zoals haar lidstaten partij worden bij het verdrag, aangezien de Unie en haar lidstaten bevoegdheden hebben op de gebieden die onder het verdrag vallen. De sluiting van het verdrag door de Unie doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten met betrekking tot de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het verdrag overeenkomstig hun interne procedures. Het verdrag moet namens de Unie worden gesloten met betrekking tot aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Unie vallen, voor zover het verdrag gevolgen kan hebben voor gemeenschappelijke regels of de strekking daarvan kan wijzigen. Op het gebied van gedeelde bevoegdheden behouden de lidstaten hun bevoegdheid voor zover het verdrag geen gevolgen heeft voor gemeenschappelijke regels of de strekking daarvan niet wijzigt.

(17) Overeenkomstig het verdrag dient de Unie in haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding de omvang van haar bevoegdheid ten aanzien van de door het verdrag geregelde aangelegenheden aan te geven. De Unie heeft de omvang van haar bevoegdheid ten aanzien van de door het verdrag geregelde aangelegenheden omschreven in de Verklaring van bevoegdheid van de Europese Unie overeenkomstig artikel 64, leden 3 en 4, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (de "verklaring van bevoegdheid").

(18) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming werd geraadpleegd overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) en heeft op 4 september 2025 advies uitgebracht.

(19) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en aan het VWEU, en onverminderd artikel 4 van dat protocol, neemt Ierland niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit besluit niet bindend voor, noch van toepassing op Ierland.

(20) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het VEU en aan het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit besluit niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken.

(21) Het verdrag, de aan het verdrag gehechte voorbehouden en de verklaring van bevoegdheid moeten worden goedgekeurd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (het "verdrag") ([4]) wordt namens de Europese Unie goedgekeurd.

Artikel 2

De overeenkomstig artikel 64, leden 3 en 4, van het verdrag gedane verklaring van bevoegdheid wordt namens de Europese Unie goedgekeurd.

Artikel 3

De voorbehouden worden namens de Europese Unie goedgekeurd.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking op de datum van de vaststelling ervan ([5]).

Gedaan te Luxemburg, 4 juni 2026.

Voor de Raad

De voorzitter

C. FITIRIS

([3]) Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) PB L, 2026/1348, 19.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) De datum van inwerkingtreding van het verdrag wordt door het secretariaat-generaal van de Raad bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Voorbehouden

1. De Unie en haar lidstaten handelen overeenkomstig de volgende aanwijzingen wat betreft voorbehouden wat betreft de het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologie-systemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (het "verdrag").

2. Het verdrag bevat geen specifieke bepaling inzake voorbehouden. In plaats daarvan staat het een staat die partij is bij het verdrag uitdrukkelijk toe te verklaren dat zij een van de voorbehouden maakt die in sommige artikelen van het verdrag zijn opgenomen: artikel 11, lid 3, artikel 23, lid 3, punt a), artikel 23, lid 3, punt b), tweede alinea, artikel 42, lid 5, artikel 63, leden 3 en 4. In het verdrag worden impliciet ook andere voorbehouden toegestaan op voorwaarde dat die voorbehouden in overeenstemming zijn met artikel 19, punt c), van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht, gedaan te Wenen op 23 mei 1969, en met het internationaal gewoonterecht, en niet onverenigbaar zijn met het voorwerp en doel van het verdrag.

3. De Unie en haar lidstaten maken een voorbehoud op basis van artikel 63, lid 3, waarin zij aangeven zich niet gebonden te achten door artikel 63, lid 2, inzake de beslechting van geschillen over aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Unie vallen of inzake de beslechting van geschillen tussen de lidstaten of tussen de Unie en een lidstaat.

4. Wanneer de lidstaten overwegen hun eigen voorbehouden te maken, brengen zij de Commissie daarvan vooraf op de hoogte.

5. De voorwaarden en waarborgen met betrekking tot mensenrechten die in het verdrag worden erkend en vastgesteld, waaronder begrepen de voorwaarden en waarborgen met betrekking tot mensenrechten in artikel 6, artikel 21, lid 4, artikel 24, artikel 36, artikel 37, lid 15, en artikel 40, lid 22, zijn onderdeel van het voorwerp en doel van het verdrag. De Unie en haar lidstaten maken derhalve geen voorbehoud ten aanzien van die artikelen. Ingeval derde landen die partij zijn bij het verdrag voorbehouden maken die onverenigbaar worden geacht met het voorwerp en doel van het verdrag, moet daartegen door de Unie bezwaar worden gemaakt, onverminderd de mogelijkheid van de lidstaten om op een gecoördineerde manier hetzelfde bezwaar te maken.

Verklaring van bevoegdheid van de Europese Unie overeenkomstig artikel 64, leden 3 en 4, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten

1. De Europese Unie (de "Unie") dient overeenkomstig artikel 64, leden 3 en 4, van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen cybercriminaliteit; Versterking van de internationale samenwerking voor de bestrijding van bepaalde strafbare feiten die worden gepleegd door middel van informatie- en communicatietechnologiesystemen en voor het delen van bewijsmateriaal in elektronische vorm met betrekking tot ernstige strafbare feiten (het "verdrag") de volgende verklaring in ten aanzien van de door het verdrag geregelde aangelegenheden.

2. De lidstaten van de Unie zijn: het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, Ierland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Kroatië, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden.

3. Op grond van de artikelen 3 en 4 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) heeft de Unie in sommige aangelegenheden exclusieve bevoegdheid, en wordt de bevoegdheid op andere gebieden gedeeld door de Unie en haar lidstaten. Op grond van artikel 4, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) behoren bevoegdheden die in de Verdragen niet aan de Unie zijn toegedeeld, toe aan de lidstaten.

4. Ten eerste verklaart de Unie in dit verband dat zij bevoegd is om internationale overeenkomsten aan te gaan, en de daaruit voortvloeiende verplichtingen uit te voeren, die betrekking hebben op de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, waarvoor op grond van artikel 4, punt j), VWEU een gedeelde bevoegdheid met de lidstaten geldt. Dit betreft met name de volgende gebieden, overeenkomstig artikel 67, lid 3, artikel 82, leden 1 en 2, artikel 83, lid 1, en artikel 87, lid 2, VWEU:

   (a) het waarborgen van een hoog niveau van veiligheid, door middel van maatregelen ter voorkoming en bestrijding van criminaliteit, en van racisme en vreemdelingenhaat, maatregelen inzake coördinatie en samenwerking tussen de politiële en justitiële autoriteiten in strafzaken en andere bevoegde autoriteiten, alsmede door de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken en, zo nodig, door de onderlinge aanpassing van de strafwetgevingen;

   (b) justitiële samenwerking in strafzaken in de Unie op basis van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke uitspraken en beslissingen, waaronder begrepen de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten op de specifieke gebieden procedurele maatregelen en materieel strafrecht, waaronder maatregelen voor:

      i) het ondersteunen van de opleiding van magistraten en justitieel personeel;

      ii) het bevorderen van de samenwerking tussen de justitiële of gelijkwaardige autoriteiten van de lidstaten in het kader van strafvervolging en uitvoering van beslissingen;

   (c) het bevorderen van de politiële en justitiële samenwerking in strafzaken met een grensoverschrijdende dimensie door het vaststellen van minimumvoorschriften betreffende:

      i) de rechten van personen in de strafvordering;

      ii) de rechten van slachtoffers van misdrijven;

(d) het vaststellen van minimumvoorschriften betreffende de bepaling van strafbare feiten en sancties in verband met vormen van bijzonder zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie. Het betreft de volgende vormen van criminaliteit: terrorisme, mensenhandel en seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, illegale drugshandel, illegale wapenhandel, het witwassen van geld, corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, computercriminaliteit en de georganiseerde criminaliteit;

(e) het ontwikkelen van een vorm van politiële samenwerking waarbij alle bevoegde autoriteiten van de lidstaten betrokken zijn, met inbegrip van de politie, de douane en andere gespecialiseerde rechtshandhavingsdiensten die belast zijn met het voorkomen, opsporen en onderzoeken van strafbare feiten; te dien einde kan de Unie maatregelen vaststellen betreffende:

i) de verzameling, opslag, verwerking, analyse en uitwisseling van relevante informatie;

ii) steun voor de opleiding van personeel, alsmede samenwerking betreffende de uitwisseling van personeel, apparatuur en onderzoek op het gebied van criminalistiek;

iii) gemeenschappelijke onderzoekstechnieken voor het opsporen van ernstige vormen van georganiseerde criminaliteit.

5. Ten tweede verklaart de Unie dat zij overeenkomstig artikel 16, lid 2, VWEU bevoegd is om voorschriften vast te stellen betreffende de bescherming van natuurlijke personen ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie, alsook door de lidstaten, bij de uitoefening van activiteiten die binnen het toepassingsgebied van het recht van de Unie vallen, alsmede de voorschriften betreffende het vrij verkeer van die gegevens.

6. Deze verklaring mag met name niet zodanig worden uitgelegd dat gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid van de Unie om haar externe bevoegdheid uit te oefenen op gebieden waarop het verdrag betrekking heeft en die onder de gedeelde bevoegdheid vallen, in zoverre de Unie die bevoegdheid nog niet intern heeft uitgeoefend. Op het gebied van gedeelde bevoegdheden behouden de lidstaten hun bevoegdheid voor zover het verdrag geen gevolgen heeft voor gemeenschappelijke regels noch de strekking daarvan wijzigt, met inbegrip van de verwachte ontwikkeling ervan. Bijgevolg moet de omvang van de bevoegdheid van de Unie per geval worden beoordeeld op basis van een alomvattende en gedetailleerde analyse van het verband tussen het verdrag en de precieze bepalingen van elke handeling van het Unierecht. De reikwijdte en de uitoefening van dergelijke Uniebevoegdheden zijn, per definitie, onderhevig aan voortdurende ontwikkeling.

7. De Unie en haar lidstaten zijn derhalve bevoegd om het verdrag te sluiten. De sluiting van het verdrag door de Unie doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de lidstaten met betrekking tot de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van, of toetreding tot, het verdrag.

8. Op grond van artikel 64, leden 3 en 4, van het verdrag dient de Unie de depositaris in kennis te stellen van elke relevante wijziging van de reikwijdte van haar bevoegdheid.